

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 1361/1 од 2. јула 2025. године, а у складу са Законом о високом образовању Републике Србије и Статутом Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се пријавили на конкурс за избор **ванредног професора за ужу научну област Полонистика, предмет Савремени пољски језик** (објављен у Пословима број 1154-1155 од 23.7.2025). Част нам је да, по прегледу приспелих пријава и прегледа поднетих докумената, поднесемо Изборном већу Филолошког факултета следећи:

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Полонистика, предмет Савремени пољски језик пријавио се један кандидат – и то **др Далибор Соколовић, ванредни професор на Катедри за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду.**

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Др Далибор Соколовић је рођен 31. јануара 1979. године. Основно и средње образовање стекао је у родном Лебану (Србија).

Од 1997. до 2001. године студирао је на Филолошком факултету у Београду, на студијској групи за словачки језик и књижевност, који је завршио са просечним успехом 9,72. У периоду од новембра 2001. до октобра 2005. године обављао је дужности асистента-приправника за словачки језик на Катедри за славистику Филолошког факултета у Београду изводећи вежбе из предмета *Словачки језик* на свим годинама студија.

Од новембра 2005. до октобра 2008. године радио је као лектор за српски језик на Универзитету у Лођу (Пољска). Поред лекторских часова српског језика, на овом

универзитету изводио је наставу и из предмета *Савремени српски језик и Превођење*. Истовремено, био је ангажован као лектор за српски/хрватски и словачки језик у приватној школи страних језика „Еуродијалог“ у Лођу.

Од 2009. професионално се бавио преводилачким радом, најпре у оквиру пољског војног контингента у Босни до 2011. године, а од 2012. у Амбасади Републике Пољске у Београду. Од 2002. до 2010. био је активни учесник пројекта „Радионица за српски језик и културу“ у Ваљеву и Београду. Од 2009. године ангажован је и на месту извођача вежби из словачког језика на Филолошком факултету у Београду, на предметима: *Савремени словачки језик*, *Словачки језик* (фонетика, морфологија, синтакса), *Превођење* и *Словачки језик као изборни/помоћни*. Додатне филолошке квалификације стицао је студијским боравцима у Словачкој (Братислава, Кошице, Банска Бистрица), Чешкој (Праг, Брно), Русији (Москва), Немачкој (Лајпциг, Будишин), Словенији (Љубљана), Шпанији (Саламанка).

Научни степен доктора филолошких наука стекао је у фебруару 2015. године одбраном дисертације под називом „О мањинским словенским језицима из перспективе екологије језика на примеру Лужичких Срба и војвођанских Словака“ на Универзитету у Београду. На место доцента за словачки језик на Катедри за славистику Филолошког факултета у Београду изабран је у октобру 2015. године. У звање ванредног професора изабран је 2020. године. Наставник је на предметима на основним студијама *Савремени пољски језик*, *Увод у полонистику*, *Увод у славистику*, *Словачки језик 1–4*, *Историја словачког језика*, на мастер студијама *Историја српског књижевног језика у словенском контексту*, као и на докторским студијама *Упоредна историја словенских стандардних језика* и *Словенски мањински језици*.

Од 1. октобра 2016. године вршио је дужност заменика управника Катедре за славистику Филолошког факултета у Београду, од 1. октобра 2019. године до 1. октобра 2022. је био њен управник. Током 2020. године био је вршилац дужности продекана, а од 2021. је координатор за мобилност Филолошког факултета у Београду. Био је заменик председника Славистичког друштва Србије у периоду 2016–2020, а тренутно је потпредседник Савеза славистичких друштава Србије (од 2017. године). Као члан Организационог одбора, учествовао је у организацији Међународног конгреса слависта у Београду 2018. године. Од друге половине 2022. године био је вођа радног пакета у оквиру пројекта Circle U. европске универзитетске алијансе, а данас је члан платформе CUmil (Multilingualism, Interculturality and Language Lab). Од 2025. године саветник је на пројекту MultiLX research project.

Био је учесник пројекта *Jugosławia wobec Serbołużyczan i Łużyc w latach 1945–1949* Шлеског института у Ополу (Пољска, 2017–2019) и *Vulnerable Languages and Linguistic Varieties in Serbia* у оквиру програма „Идеје” Фонда за науку Републике Србије (2022–2025). Члан је уредништва часописа Славистика, Czech-Polish Historical and Pedagogical Journal, Sloviani.info, члан је научног одбора часописа Zeszyty Łużyckie и SlavicumPress.

Научне области којима се током своје каријере бавио су: словакистика, сорабистика, полонистика, словенски мањински језици, језичка политика и планирање, образовне језичке политике, еколингвистика, методологија и пракса наставе страног језика и др.

БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Радови објављени пре избора у звање доцента 2015. године

1. Словакистика на Универзитету у Београду – генеза и перспективе // Славистика. – ISSN 1450-5061. – 6 (2002), 251–255.
2. Dny łůżiskoserbskeju rěčow, pismowstwa a kultury w Běłohrodze // Rozhlad. – Budyšin: Domowina – 54/7 (2004), 276–278.
3. Dwa modela etniskich mjenšynow – Serby w Nimskej a Słowaki w Serbiskej // Lětopis. Budyšin: Serbski institut – 51/2 (2004), 44–45.
4. Slovakistika a internet // Výraz/Израз (Београд) – 1 (2004), 30–33.
5. Takí mladí, a už jazykovedci! // Výraz/Израз (Београд) – 1 (2004), 35–36.
6. Wo rěcnej politice we Łužycy // Славистика. – ISSN 1450-5061. – 8 (2004), 85–90.
7. „My sme isto Slováci!“ // Čeština doma a vesvětě. Slovakistickému číslu ČSD na cestu (Praha), 2004, 23–24.
8. Bilingvizmus Neslovákov v slovenskom vojvodinskom prostredí // Individuálny a spoločenský bilingvizmus. – Bratislava: Univerzita Komenského, 2004, 91–95.
9. Nada Đorđević – významná kapitola dějin bělehradské bohemistiky a slavistiky // Славистика. – ISSN 1450-5061. – 9 (2005), 347–351.
10. Poznámky k modelům bilingvální výuky v etnicky smíšeném prostředí // Čeština doma a vesvětě (Praha). – 2005, 44–45.
11. Сорабистика на Универзитету у Лајпцигу // Зборник Матице српске за славистику. – ISSN 0352–5007. – 67 (2005), 157–165.
12. Проучавање српског језика и књижевности на Универзитету у Лођу // Славистика. – ISSN 1450-5061. – 11 (2007), 351–355.
13. Sima Milutinović Sarajlija i Lužički Srbi // Rozhlad. – Budyšin: Domowina – 2010/9, 14–18.
14. „Srbska Łužica“ – efemeryda czasopiśmiennictwa sorabistycznego na Bałkanach // Pro Lusatia: Opolskie Studia Łużycoznawcze. – 11 (2012), 15–21.
15. Sorabistika v Srbsku – historie, současnost a perspektivy rozvoje // Pražské sorabistické studie. – Praha: Společnost přátel Lužice, 2013, 133–141.
16. Српски језик и књижевност на Универзитету у Лођу // Свет речи. – 35-36 (2013), 65–71.

1. Еколингвистички приступ у истраживањима словенских мањинских језика. Славистика 19 (2015), 112–118. ISSN1450-5061.
2. Ревитализација угрожених словенских мањинских језика – на примеру лужичкосрпског језика. *Filološki pregled* 2015/2, 73–87. ISSN 0015-1807.
3. О Пољацима из Војводине из еколингвистичке перспективе. *Zeszyty Łużyckie* 50 (2016), 255–272. ISSN 0867-6364.
4. Jazykové postoje Lužických Srbů a Slováků ve Vojvodině. *Pražské sorabistické studie* II, 2016, 271–284. Praha: Společnost přátel Lužice. ISBN 978-80-905626-8-4.
5. Демографске, социјалне и географске карактеристике као фактор одржавања словенских мањинских језика. *Зборник Матице српске за славистику* 91 (2017), 231–242. ISSN 0352-5007.
6. Језичка лојалност и етничка солидарност корисника словачког језика у Војводини. *Јужнословенски филолог* LXXIII, св. 1-2 (2017), 155–169. ISSN 0350-185X.
7. Спољашња историја језика као сегмент еколингвистичког описа лужичкосрпске језичке заједнице. *Славистика* 21 (2017), 380–389. ISSN 1450-5061.
8. Језичка лојалност и етнојезичка солидарност корисника лужичкосрпских језика. *Filološki pregled*. 2017/2, 131–145. ISSN 0015-1807.
9. Двадесет година лектората словачког језика на Универзитету у Београду. *Универзитетска славистика: традиције, савремено стање, перспективе* (ур. Ксенија Кончаревић). Београд: Филолошки факултет, 2017, 135–141. ISBN 978-86-6153-482-9 (са Стефаном Пауновић-Родић).
10. Место славистике на Универзитету у Београду у савременим сорабистичким оквирима. *Универзитетска славистика: традиције, савремено стање, перспективе* (ур. Ксенија Кончаревић). Београд: Филолошки факултет, 2017, 283–293. ISBN 978-86-6153-482-9. M45
11. Poljaci u Srbiji / Poles in Serbia / Polacy w Serbii. Belgrad: Ambasada RP w Belgradzie, 2018.
12. У потрази за новом парадигмом језичке политике и планирања мањинских словенских језика. *Српска славистика* I. Радови српске делегације на XVI међународном конгресу слависта (ур. Рајна Драгићевић и Вељко Брборић). Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2018, 381–397. ISBN 978-86-917949-3-4.
13. O srpskoj jezičkoj politici tokom dva veka državnosti Srbije. Od moravských luk k balkánským horám. Václavu Štěpánkovi k šedesátinám (ed. Petr Stehlík). Brno: Matice moravská, 2019, 309–318. ISBN 978-80-87709-24-5.
14. Преглед историје словачког стандардног језика. Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2020. ISBN 978-86-81622-01-8.
15. Piotr Pałys, Dalibor Sokolović. Jugosławia wobec Serbołużyczan i Łużyc w latach 1946–1949. Wybór źródeł. Opole: Instytut Śląski, 2020. ISBN 978-83-7126-356-9.

1. Organizačná a politická podpora v boji o zachovanie, rozvoj a rozširovanie menšinových jazykov (na príklade lužickosrbského jazyka). V: Pozdrav milý od Polabí k jihu pílí (ed. Ivo Říha, Miroslav Kouba, Dalibor Sokolović), 277–283, Univerzita Pardubice, 2020, ISBN 978-80-7560-335-7. (M33)
2. Словачко-српски билингвизам у Војводини. У: Wielojęzyczność w przestrzeni publicznej. Śląsk i Łużyce na tle krajowym i europejskim (red. Monika Choroś, Piotr Pałys), 231–247, Opole: Instytut Śląski, 2020, ISBN 978-83-7126-359-0. (M44)
3. Južnoslovenski i zapadnoslovenski standardni jezici u svetlu planiranja jezika. U: Slovenska susretanja: jug – zapad. Warszawa, Wydział Polonistyki UW, 47–83, 2021, ISBN 978-83-66400-02-3. (M43)
4. О сорабистичким интересовањима Предрага Пипера. У: Славистика, XXVI/1, 221–227, 2022, ISSN 1450-5061. (M51)
5. Krótki przegląd historyczny słowackiej prasy mniejszościowej w Wojwodinie. W: Wielojęzyczność w przestrzeni publicznej. Śląsk i Łużyce na tle krajowym i europejskim, t. 2. (red. Agata Haas, Piotr Pałys), 215–225, Opole: Instytut Śląski, 2022, ISBN 978-83-7126-419-1. (M33)
6. Petrażycki's Legacy to the Sociology of Language in the Context of Slavic Studies, In: Leon Petrażycki: Law, Emotions, Society (Ed. Edoardo Fittipaldi, A. Javier Treviño), 245–278, Routledge (New York, London), 2023, ISBN 978-1-138-48982-0. (M14)
7. Истраживања језика палћанске заједнице у Војводини. У: Зборник българистиката по света. Филологията у дома. 24–37, Благоевград: Университетско издателство „Неофит Рилски“, 2023, ISBN 978-954-00-0353-5, са Анђелом Рецић. (M33)
8. Речи-расковници. Пољска у српској књижевности 20. века. Београд: Амбасада Републике Пољске, 2023, 978-86-906058-0-4, са Мином Ђурић. (M43)
9. Súčasný slovakistický výskum na Filologickej fakulte Univerzity v Belehrade. V: Slovenská reč, 88/3, 336–347, 2023, ISSN 0037-6981, са Стефаном Пауновић Родић. (M23)
10. Улога образовања у актуелној језичкој ситуацији словачког као мањинског језика у Војводини. У: Manjinski jezici u Vojvodini. Jezička obrazovna politika, ideologija i praksa (ur. Marija Mandić). Novi Sad: Akademska knjiga, 239–259, 2024, ISBN 978-86-6263-558-7 (M44)
11. Проучавање и настава мањинских словенских језика у Србији. У: Савремено проучавање српског језика и књижевности и других словенских језика и књижевности као матерњих, инословенских и страних (ур. Рајна Драгићевић), 759–765, Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2024, ISBN 978-86-81622-14-8 (M63)
12. Přehled přeložkow serbskeje literatury do serbišćiny. У: Славистика, XXVIII/1, 103–109, 2024, ISSN 1450-5061. (M51)
13. О језику/језицима Банатских Бугара у Војводини. У: Současná srbská a česká slavistická bádání II – Савремена српска и чешка славистичка истраживања II (ed. Václav Štěpánek), 159–174, Brno: Masarykova univerzita, 2025, ISBN 978-80-280-0683-9 (M33)

14. Увод у полонистику. Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2025, ISBN 978-86-81622-18-6. (M42)

15. Szkolnictwo w języku słowackim w Wojwodinie. Wielojęzyczność w przestrzeni publicznej. Śląsk i Łużyce na tle krajowym i europejskim, t. 3. Szkolnictwo mniejszości narodowych i etnicznych. Aspekty historyczne, społeczne i językowe (red. Małgorzata Mieczkowska, Agnieszka Misiurska, Piotr Pałys). Opole: Instytut Śląski, 2025. ISBN 978-83-7126-458-0. 213–223. (M44)

Анализа научних радова

Рад *Organizačná a politická podpora v boji o zachovanie, rozvoj a rozširovanie menšinových jazykov (na príklade lužickosrbského jazyka)* је приказ облика и улога организационих и политичких структура у оквиру борбе за одржање, ширење и развој мањинских словенских језика. Наведене карактеристике језичке ситуације често су предмет интересовања лингвиста у истраживањима мањинских језика. Представљени аналитички преглед спроведен је на примеру лужичко-српског језика у источној Немачкој. На основу анализе, долази се до закључка да су етничке организационе структуре Лужичких Срба релативно добро развијене и имају дугогодишњу традицију, али да би јединствено политичко деловање могло бити конкретније. У раду се такође закључује да поред организоване борбе за очување традиција, борба за очување језика и културе мањинске заједнице захтева и активност појединаца, посебно представника интелигенције.

У раду *Словачко-српски билингвизам у Војводини* Соколовић покушава да пружи одговор на три питања. Као прво, представљене су основне демографске карактеристике словачке заједнице у Војводини. Као друго, у кратким цртама објашњено је које је форме словачко-српски билингвизам током свог развоја успоставио и каква је њихова структура са лингвистичког становишта. На крају, представљен је покушај да се из историјске перспективе понуди преглед развојних фаза словачко-српског билингвизма у Војводини. Последњи део рада представља његов главни сегмент и доноси најзначајније информације о историјским и друштвено-политичким факторима који су допринели формирању словачко-српског билингвизма у његовом данашњем облику.

Студија под називом *Južnoslovenski i zapadnoslovenski standardni jezici u svetlu planiranja jezika* посвећена је проблематици језичке политике у западнословенским и јужнословенским земљама, представља је из историјског угла и узима у обзир савремену ситуацију. Разматрања изнета у овој студији имала су двојаки задатак: а) да са становишта планирања језика у основним цртама опишу стање стандардних јужнословенских и западнословенских језика у различитим фазама њиховог развоја, б) да упоређивањем одређених аспеката планирања јужнословенских и западнословенских језика доведу до закључака општијег типа о функционисању процеса планирања језика у словенским језичким заједницама. У првом потпоглављу студије изнете су основне теоријско-методолошке поставке неопходне за анализу. У другом су представљене кратке историје

јужнословенских стандардних језика, међу којима је у центру интересовања превасходно била ситуација у оквирима некадашњег српскохрватског језичког подручја. Трећи део обухвата историјски преглед западнословенских језичких стандарда, док је последњи посвећен компарацији појединачних одлика планирања језика из ових двеју група словенских језика (језичка конвергенција и дивергенција, диглосија).

Чланак *О сорабистичким интересовањима Предрага Пипера* представља покушај систематизације сорабистичких активности истакнутог српског слависте Предрага Пипера. У раду је истакнута његова улога у развоју сорабистике у Србији, подршка коју је пружао домаћим сорабистима и сарадња коју је остварио са образовним и научним институцијама Лужичких Срба. Високо је оцењен његов допринос организацији и популаризацији проучавања лужичкосрпских језика и културе.

Рад *Krótki przegląd historyczny słowackiej prasy mniejszościowej w Wojwodinie* доноси преглед развоја штампаних медија словачке мањинске заједнице у Војводини. Словачки језик, један од пет званичних језика Војводине, у публицистичком домену користи се у лингвистици, књижевним студијама, историографији, праву, пољопривреди и другим областима. Чланак истиче „тенденцију самоизолације“ словачке штампе у вези са питањима мањинских заједница и пад интеркултурализма: етничке заједнице у Војводини живе једна поред друге без истинског директног дијалога.

Рад под називом *Petrażycki's Legacy to the Sociology of Language in the Context of Slavic Studies* представља покушај да се идеје пољског филозофа и социолога права из периода царске Русије Леона Петражицког примене на област лингвистичких студија, користећи као пример стандардизацију словенских језика. Иако се Петражицки првенствено бавио теоријом и политиком права, дао је и значајан допринос општој социологији, социологији религије и економији. Циљ овог рада је да се процени да ли се наслеђе Петражицког у друштвеним наукама протеже и на лингвистичка истраживања, посебно на област социологије језика. У фокусу је дихотомија Петражицког између позитивне и интуитивне нормативности, типови норми и тзв. нормативних чињеница, као и паралеле између правне догматике и лингвистичког прескриптивизма.

Рад *Истраживања језика палћанске заједнице у Војводини* посвећен је језику Палћана (Банатских Бугара), који се издвајају као посебна бугарска мањинска заједница римокатоличке вероисповести, чији су се припадници насељавали у данашњи српски Банат у неколико фаза између 17. и 19. века. Чланак доноси преглед истраживања језика палћанске заједнице, како од стране бугарских тако и српских научника и слависта из целог света. Посебна пажња је усмерена на пројекат „Рањиви језици и језичке варијетете у Србији – VLingS“, који се реализовао у оквиру програма „Идеје“ Фонда за науку Републике Србије у периоду 2022–2024.

Публикација *Речи-расковници. Пољска у српској књижевности 20. века* истражује како су се пољска књижевност и култура одражавали у српским књижевним круговима током 20. века (у делима И. Андрића, С. Винавера, И. Секулић и др.), и какве су се везе успостављале између два народа кроз књижевност. Књига се бави утицајима, преводима, и

узајамним интересовањима, чиме се пружа увид у богатство и сложеност односа између пољског и српског културна простора.

Чланак *Súčasný slovakistický výskum na Filologickej fakulte Univerzity v Belehrade* бави се научноистраживачким и издавачким активностима словакиста на Катедри за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду у периоду 2018 – 2023. Чланак доноси кратак историјат Катедре за славистику, која је већ 70 година посвећена настави и истраживању словачког језика, књижевности и културе, узимајући у обзир специфичне услове статуса словачког као страног језика у инословенском окружењу. У складу са научноистраживачким интересовањима београдских лингвиста-словакиста, чланак сумира резултате истраживања у области социолингвистике, еколингвистике, језичке политике и језичког планирања, когнитивне семантике и наставе словачког као страног језика.

Рад *Улога образовања у актуелној језичкој ситуацији словачког као мањинског језика у Војводини* доноси приказ словачке заједнице у Војводини из друштвено-историјске перспективе, од њеног формирања у XVIII веку до данас ради контекстуализације улоге образовања у актуелној језичкој ситуацији ове заједнице. У раду су приказани структура и подаци о систему образовних установа на словачком језику у Војводини, од предшколског до факултетског образовног нивоа. Такође, анализирана је и улога образовања у језичкој ситуацији војвођанске словачке заједнице, кроз њену социјалну, генерацијску и територијалну диференцираност, у оквиру домена језичке комуникације, као и из угла односа међу варијететима словачког језика у Војводини. Долази се до закључка да опадање броја припадника словачке заједнице у Војводини директно негативно утиче на систем образовања, као и на сам процес одржавања словачког језика у Војводини. Такође, истакнута је потреба реевалуације концепата образовне политике уз дијалог свих актера у процесу креирања језичке политике војвођанског словачког језика.

У раду под називом *Проучавање и настава мањинских словенских језика у Србији* анализира се тренутно стање изучавања и наставе словенских мањинских језика који су у службеној употреби у Републици Србији. Истраживање доноси податак да у Србији наставу на свим нивоима образовања похађа 60.000 особа на следећим језицима мањина: босанском, бугарском, русинском, словачком и хрватском језику, док се још осам словенских језика изучава се у оквиру наставног предмета Матерњи језик са елементима националне културе: буњевачки, македонски, словеначки, украјински и чешки језик.

Чланак *Přehled přeložkow serbskeje literatury do serbišćiny* доноси преглед превода лужичкосрпске књижевности објављених у преводу на српски језик. Први покушај представљања лужичкосрпске књижевности била је публикација „Народне приче Лужичких Срба“, коју је приредио Никола Јеремић 1974. године. Комплетан избор дела Лужичких Срба објављен је 1984. године, а књигу је уредио Радослав Братић под насловом „Књижевност Лужичких Срба“ у часопису „Кораци“. Године 2002. дигитална библиотека „Растко Лужица“ објавила је антологију „Поезија Лужичких Срба“, као и

избор „Кратке приче Лужичких Срба“. Српски сорабиста Мићо Цвијетић такође је 2002. године приредио две књиге лужичкосрпских бајки: „Три лепа прстена“ и „Лепа и ружна девојка“, а 2013. године, заједно са Јаном Красним, објавио је антологију савремене поезије Лужичких Срба под насловом „Сунчани тренуци/ Wokomiki slónca“.

Главни циљ рада *О језику/језицима Банатских Бугара у Војводини* је да представи заједницу Банатских Бугара – Палћана у Војводини из перспективе језика које користе. Припадници ове заједнице су потомци католичких Бугара, а њихов језик је варијанта бугарског језика која се развила у региону Баната у Србији и Румунији. Соколовић долази до закључка да у свакодневной комуникацији Палћани поред павлићанског језика користе и неколико језика других етничких заједница, углавном српски, мађарски и словачки. У раду су представљени резултати истраживања палћанског језика спроведеног у оквиру пројекта „Рањиви језици и језички варијетети у Србији“ у периоду 2022–2024.

Уџбеник *Увод у полонистику* намењен је свима који желе да се упознају са основним информацијама о Пољској, њеној историји, језику, књижевности и осталим аспектима културе. Могу је првенствено користити полазници истоименог универзитетског предмета, тј. студенти полонистичког и других студијских профила на Филолошком факултету у Београду. Приручник доноси преглед питања којима ће се детаљније бавити у оквиру других предмета у току свог студирања. Такође, публикација може користити широј академској читалачкој публици заинтересованој за опште полонистичке теме, као својеврстан водич ка различитим областима полонистике. Уз сваку обрађену тему наведен је и избор одговарајуће литературе, на пољском и другим језицима, која читаоцима омогућавају даље самостално истраживање и учење. Аутор уз читање препоручује паралелно коришћење ових помоћних средстава – монографија, речника, граматика, приручника итд., будући да публикација даје уопштени обједињени преглед већине полонистичких области. Такође, уз имена у српском запису у читавој публикацији дати су и њихови пољски (оригинални) облици, што читаоцима може олакшати даље претраживање у дигиталним и аналогним изворима.

Рад *Szkolnictwo w języku słowackim w Wojwodinie* анализира систем образовања на словачком језику у Војводини, који се од 18. века до данас развијао у мањинском положају у односу на друге доминантне заједнице, мађарску и српску, у нераскидивој вези са матичном заједницом, али под условима сасвим другачијим од оних у Словачкој. Аутор доноси информације да је у другој половини 20. века у Војводини настао разгранат систем образовних институција на словачком језику, од предшколских установа до универзитета. Соколовић полази од претпоставки да образовање на словачком језику у Војводини функционише: 1) у директном контакту са матерњом језичком заједницом; 2) на територији где је српски доминантан језик; и 3) у заједници чији су чланови двојезични у различитом степену. На основу анализе представљене у чланку, долази до закључка да је вредно преиспитати концепт образовне политике за војвођанске Словаке.

На основу прегледа и кратке анализе научних радова, види се да је др Далибор Соколовић профилисао своје поље истраживања превасходно ка области западнословенских језика (словачки, пољски, лужичкосрпски), са посебним акцентом на словенске мањинске језике (словачки, пољски, бугарски у Војводини, лужичкосрпски) са становишта социолингвистике, али у свом научном раду показује и веома широку славистичку ерудицију, као предуслов за будуће научне синтезе. Осим научних и стручних компетенција кандидат испољава и велику енергију, залагање и предузимљивост у пословима организационе природе (нпр. активност у оквиру програма међународне сарадње, у стручним органима и органима управљања), чиме доприноси успешном раду како група за пољски и словачки језик, тако и Катедре за славистику и целог факултета.

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Кандидат др Далибор Соколовић, ванредни професор на Филолошком факултету Универзитета у Београду, у потпуности испуњава услове за избор у звање ванредног професора за савремени пољски језик. Поседује све предуслове и квалитете да у будућности настави са успешним наставно-научним радом у оквиру полонистичких, словакистичких и славистичких научних области и наставних активности на Катедри за славистику Филолошког факултета.

Због свега наведеног Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета да **др Далибора Соколовића изабере у звање и на радно место ванредног професора за ужу научну област Полонистика, предмет Савремени пољски језик.**

У Београду, 12.08.2025.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Петар Буњак
редовни професор
Филолошког факултета
Универзитета у Београду

др Марта Бјелетић
дописни члан САНУ
Одељење језика и књижевности

др Ана Макишова
редовни професор
Филозофског факултета
Универзитета у Новом Саду